

Thorup Strand 28. - 29. maj 2011

Der er ikke noget der kan afholde Rideselskabet fra deres årlige weekendtur til Lena og Niels's sommerhus ved Thorup Strand, ikke engang en meget dårlig vejrmedling. Det var nemlig det der var på skærmen til vores tur i år, regn regn og atter regn.

Hanne, Per, Åse, Lotte og Lene mødtes til rundstykker i klubhuset kl. 8 lørdag morgen, allerede der var der højt humør. Rundstykkerne blev spist, kaffen drukket og så afsted med hestene. Til næsten aftalt tid kunne vi møde Lena og Niels på vores efterhånden faste rasteplads, det er lige før vi har et bestemt træ at sætte os bag, før vi hopper i sadlen. Denne gang måtte vi tage vores regnslag på fra starten til stor morskab for nogle. Niels mente at mit (Lene) regnslag var så stort at det bestemt kunne bruges hjemme i landbruget bagefter, Per mente det kunne bruges til læ for regnen for både heste og folk til vores frokost. Men de var vist bare misundelige.

Vi kom i sadlen og fik en super god tur i det efterhånden velkendte terræn, skal siges at det er svært at finde bedre terræn og så når vores 2 mandlige ryttere havde øvet sig på turen, var der ikke noget der kunne gå galt. Hjemme ved traileren igen efter godt halvanden times ridning, kunne vi spise vores medbragte klemmer. Zenta og Sorte måtte se deres pladser optaget af tobenede der hyggede sig i ly for regnen, ja det er ikke altid fair at være heste.

Efter en god times tid, hvor både ryttere og heste havde fået frokost, satte vi os igen i sadlen. Lena, Renard og Lotte kørte dog hjem til sommerhuset for at Renard kunne samle kræfter til næste dags ridning. Denne gang red vi, til Åse's store skræk, ud til skrænten, men hun tog sig sammen og klarede det med bravour. Det blev en tur med galopper næsten lige så lange som i Polen, men da alle vores heste er i super form, nød de det mindst lige så meget som rytterne. Efter godt 2 timer i sadlen, satte vi andre også næsen mod sommerhuset. Hesten blev ordnet, fodret og klappet før de kom på fold. Vi andre blev vasket og fandt vores sovepladser. Per bryggede velkomstdrikken og alt var som det plejer. I løbet af aftenen måtte Niels indrømme at vi piger var blevet desensibiliseret, ingen piben, ingen råben, kort sagt gør vi hvad vi bliver udsat for og hvad vi får besked på. Ganske fedt ikke.



Om det skyldes den berygtede velkomstdrink eller dagens strabadser melder denne historie ikke noget om, men stik imod sædvane var der ro allerede lidt over midnat.

Næste dag startede med fodring af hestene, fodring af folkene og så svingede vi os atter i sadlen. Denne gang red vi langs med klitterne ud til Valbjerg, igen med skrænter, men der er jo ikke noget der kan få os til at hyle op mere, så de blev bare forceret, selv da Niels og Per satte afsted i en hurtig galop op over en skrænt, uden at give besked, havde vi bare et lille skævt smil tilovers for deres drengestreger, før vi selv satte efter dem. Turen hjem gik med den velkendte klitgalop, hvor Per ærgede sig godt og grundigt over han ikke lå forest.

Et lille pitstop ved fiskebådene på vejen hjem, gjorde at vi lige nåede at få lidt vand inden vi kunne sadle af efter en 2 timers ridetur med både skrænter, klitter, vand og gode galopper.

Karl Otto deltog som den ene af 2 fodfolk, sagde at han samler på gode oplevelser og denne weekend var en af dem. Vi andre kan kun give ham ret og er glade for at han stadig gider at komme og være sammen med os.

Til Lena og Niels, tusind tak for at I for 5. år vil lægge hus til Rideselskabet og deres heste.

